

“ÖNCÜ İKTİBAS”

Gündemle Yüz Yüze – Gazete Yazıları Seçkisi - Yıl: 4 Sayı: 17

BİR BAYRAK RÜZGAR BEKLİYOR

Şehitler tepesi boş değil,
Biri var bekliyor.
Ve bir göğüs, nefes almak için;
Rüzgar bekliyor.
Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye;
Yattığı toprak belli,
Tuttuğu bayrak belli,
Kim demiş meçhul asker diye?

Destanını yapmış, kasideye kanmış.
Bir el ki; ahretten uzanmış,
Edeple gelip birer birer öpsün diye fâniler!
Öpelim temizse dudaklarımız,
Fakat basmasın toprağa temiz değilse
ayaklarımız.
Rüzgarını kesmesin gövdeler
Sesinden yüksek çıkmasın nutuklar, kasîdeler.

Geri gitsin alkışlar geri,
Geri gitsin ellerin yapma çiçekleri!
Ona oğullardan, analardan dilekler yeter,
Yazın sarı, kışın beyaz çiçekler yeter!
Söyledi söyleyenler demin,
Gel süngülü yiğit alkışlasınlar
Şimdi sen söyle, söz senin.

Şehitler tepesi boş değil,
Toprağını kahramanlar bekliyor!
Ve bir bayrak dalgalanmak için;
Rüzgar bekliyor!
Destanı öksüz, sükûtu derin meçhul askerinin;
Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye
Yattığı toprak belli,
Tuttuğu bayrak belli,
Kim demiş meçhul asker diye? ...

Arif Nihat Asya

KİM DEMİŞ MEÇHUL ASKER DİYE?

Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye
Yattığı toprak belli,
Tuttuğu bayrak belli,
Kim demiş meçhul asker diye? ...

Cumhurbaşkanımızın da sürekli gündeme getirdiği ve okul yıllarından hemen hemen herkesin okuduğu ya da dinlediği bir şiiirdir Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor. Çocukluk yıllarımda şairin “kim demiş meçhul asker diye” mısraı ile kime kızdığını bilemiyordum. Şehitlerimiz için kimse meçhul sıfatını kullanmıyordu. Şehitlerin ölmediğini vazeden bir medeniyetin çocukları olduğumuz için meçhul ifadesini bizim askerimiz için kimlerin kullandığı konusunda bir fikir üretemiyordum. Hâlbuki şair bu şiiirde bizden olanlara seslenmiyor, Batı'nın “meçhul asker” geleneğine atıfta bulunuyordu. Arif Nihat Asya, bize de şehit düşen askerlerimizle ilgili olarak böyle bir ifadenin kullanılamayacağını söylemek istiyordu.

Şairin “Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor” adlı şiiir kitabı 1945'te yayımlanmış. Kitabın yayımlandığı yıllarda, İkinci Dünya Savaşı'nda ölen askerler için yapılmış meçhul asker anıtları gündemdeydi. Fakat şairimizin bu uzun savaş yıllarında toprağa düşen Batılı orduların askerlerinden hareketle bizim askerimiz için böylesine duygu yüklü bir şiiir yazdığını söyleyemeyiz. Çünkü savaşta değildik. Onun zihninde Kuzey Afrika'dan başlayarak Balkanlar'da, Çanakkale'de, Kafkaslar'da, Filistin'de, Kanal'da, Kütülamâre'de ve Bakü'de şehit düşen askerlerimizin olduğu açıktır. Çünkü o zamanlarda da ne işimiz vardı oralarda diyenler çoğalmaya başlamıştı. Mehmetçiğe amaçsız bir ölüm yakıştırılmıştı. Seyit Onbaşlıların bile unutulduğu yıllardı. Şairin “Destanı öksüz, sükûtu derin meçhul askerinin” mısraı bu açıdan anlamlıydı.

Bir camide cuma namazında müminlerin duasında adının zikredilmesi ve de inanmış bir şair tarafından unutulmaya terk edilmeyeceğinin hatırlatılması ancak şehitlerimize yakışan bir makama işaret eder. Onun için bizde meçhul asker anıtı olmamıştır. Hiçbiri isimsizliğe terk edilemez. Onların adı da sanı da bellidir. Üstelik gidecekleri yerin de cennet olduğuna inanırız. Bu, bizim için bir iman meselesidir. Mertebelerin en yükseği olduğu için şehadeti tartışma konusu yapmayız. Şiiirde geçen Şehitler Tepesi de bize ait bir gelenektir. Kelimenin kökündeki tanıklık anlamıyla ilgilenmediğimiz de açıktır. Onların bizimle birlikte yaşadıklarına inanırız.

Türk askeri tarihe ve coğrafyaya yol gösteriyor

Mehmetçiğimizin yine vatan toprakları için yollara düştüğü bir dönemdeyiz. Yüz yıl sonra yeniden “ya Allah, ya Muhammed” sedalarının Arş-ı Âlâ'ya yükseldiği bir mücadele ortamında otuz üç askerinin şehadet haberini aldık. Üzülmemek elde değil. Mazlumların âhı yeri göğü tutarken sessiz kalmak, Müslüman Türk'e yakışmazdı. Afrin'e giderken “nereye” sorusuna “Kızıl Elma'ya” cevabını veren uzman çavuş, tarihin önüne düşmüş ona gideceği yeri gösteriyor. Bugün İdlib'de olan da budur, Türk askeri tarihe ve coğrafyaya yol göstermektedir.

Birtakım çevreler Amerika, Rusya ve Avrupa ülkelerinin tutumundan hareketle Türkiye'nin Suriye siyasetini eleştiriye tabi tutabilir. Bunlar arasında muhafazakâr dindarların öne çıkması da anlamlıdır. Hâlbuki Türkiye en başından beri Suriye'de mazlumların yalnız bırakıldığı bir siyaset ortamındadır. Özellikle Amerika ve Avrupa ülkeleri Suriyeli çocukları yalnız bıraktığı için Türkiye, Rusya'ya karşı da mücadele etmek zorunda kalmıştı. Buna rağmen Rusya, gelip Suriye'ye yerleşti. Çözüm arayışında olan Türkiye'yi Rusya'ya yakınlaşmakla suçlayanlar, bir milyona yakın Suriyelinin ölümü ve milyonlarcasının da sürgünüyle ilgili sorumluluktan kaçanlardır. Birilerini suçlayarak sorumluluktan kurtulacaklarını sanıyorlar. Eğer 2014'teki MİT TIR'ları operasyonu ile Türkiye etkisizleştirilmeseydi, Suriye'de hadiseler farklı bir şekilde tezahür edebilirdi. Türkiye bir taraftan da onlarla mücadele ettiği için otuz üç askerinin Şehitler Tepesine yürüyüşü daha da anlamlıdır. Uzman çavuşların tarihe ve coğrafyaya yol göstermesini çok katmanlı olarak düşünmek gerekir.

Tuttuğu bayrak belli olduğuna göre sadece yol göstermiyorlar, kimlik de kazandırıyorlar. Tarihe ve coğrafyaya yol gösterenler, yükselttikleri bayrakla millete de istikamet vermiş oluyorlar. Onun için de;

“Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker!

Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alını değer.”

Şehitler ölmez! Bu, bizim için bir iman meselesidir.

COĞRAFYAMIZIN KALBI İDLİB'DE ATİYOR

Yüz yıl önce de coğrafyamız bugünkü gibi hareketliydi. Birtakım çevrelerin Enver Paşa üzerinden olumsuz imalarda bulunmasını tarihimize karşı hadsizlik olarak düşünebiliriz. Geçmişte tarihine aşırı derecede yabancılaşmış zümrelerin durumu, ideolojik kopuş ile açıklanırdı. Fakat bugün tanık olduğumuz yabancılaşmanın fikrî-ideolojik bir sapma olarak değerlendirilemeyeceğini öğreniyoruz. Eğer bugünkü yabancılaşma “medeniyet krizi”nin sonucu olsaydı, muhakkak ideolojik bir tartışma içinde olurduk. Coğrafyamızdaki hareketlilik emperyalist mücadelenin bir sonucuydu. Yüz yıl önce çok güçlü emperyalist saldırılara maruz kaldığımızda coğrafyamız çözülmeye başlamıştı. Bunda İngiltere ve Fransa'ya duyulan inancın da rolü vardı. Şerif Hüseyin, İstanbul'un kaybedeceğini düşündüğü için İngilizlere yanaşmıştı. Bugün de Türkiye'nin mağlup edileceğine, geriye çekileceğine, Erdoğan'ın durdurulacağına ya da daha meşhur bir ifade ile Türk milletinin diz çökeceğine inananlar var. Bunu da ideolojik-fikrî bir mesele olarak ele alamayız.

Osmanlı'nın son dönemlerini sorunlu bir bakış açısı ile ele alıyoruz. Yenileşme çabalarının olumlu sonuçları vardı. 93 Harbi'nin yaralarını sarmak uzun zaman aldı fakat yine de Bağdat ve Hicaz demir yolu, Osmanlı'nın kendini yenileme kabiliyetine işaret ediyordu. D. K. Fieldhouse, “Ortadoğu'da Batı Emperyalizmi 1914-1958” adlı kitabında Arap milliyetçiliği meselesini derinlemesine ele alır ve Şerif Hüseyin'in ideolojik bir temelden hareket etmediğini söyler. Fieldhouse, Cemal Paşa'nın aldığı sert tedbirlerin de Arap milliyetçiliğini tetikleyen bir unsur olamayacağını sosyolojik verilerle izah eder. Enver Paşa; Kuşçubaşı Eşref ile Mehmet Akif'i Arap çöllerine gönderdiğinde amacı ikna etmekte. Osmanlı açısından Mehmet Akif gibi şahıslarla yapılacak çalışma çok önemliydi. İstanbul'a olan inancın muhafaza edilmesi gerekiyordu. Şerif Hüseyin isyanının Arap milliyetçiliği gibi fikrî bir temele sahip olmaması Osmanlı'nın doğru bir tanımlama yaptığını gösteriyor. Doğru tanımlama yeterli olmadı çünkü onu güçlendirecek başka araçlar da gerekliydi.

Cemal Paşa'nın sert tedbirleri Şerif Hüseyin'in isyanına bir gerekçe olmasa da İngilizler ve Fransızlar tarafından kullanıldı. Osmanlı coğrafyası dağıldıktan sonra Türkiye aleyhine üretilen fikirlerde artış oldu. Manda yönetimlerinin faaliyetlerini bu kapsamda ele alabiliriz.

Etnik ve inanç temelli zümrelerin öne çıkarıldığı uzun yirminci yüz yılda elitlerle halk arasında sağlıklı bir ilişkinin kurulmadığını, geniş kitlelerin yok sayıldığını söyleyebiliriz. Bugün Erdoğan'ın şahsına yönelik derin sevginin çok dikkatli bir şekilde analiz edilmesi gerekir. Suriye olayları, coğrafyanın genelinde büyük değişimlere sebep olacak niteliktedir. Erdoğan'ın Kahire'deki ve Hartum Üniversitesi'ndeki konuşmaları değişimin niteliği ve istikameti hakkında fikir verir. Bu değişimi ideolojik analizlere tabi tutmak doğru sonuçlara ulaşmayı engeller. Türkiye'nin Suriye'deki çözülmeyi bir yerde durdurması tahminlerin ötesinde olumlu sonuçlara sebep olabilir.

Başta ifade etmeye çalıştığım gibi bugün yaşanan süreci Osmanlı'nın Libya'da başlayan son mücadelesine benzetenler var. Hatta bunlar arasında Enver Paşa ile özdeşleşen dönemi olumsuz çağrışımlarından hareketle bugün yaşadıklarımıza model olarak gösterenler de var. Kıyas yanlış olduğu için vardıkları sonuç da yanlış. Fikrî bir temelden hareket etmedikleri için yüz yıl önce olduğu gibi ilişkilerden hareket ediyorlar. FETÖ elebaşı da Britanya'ya iman ediyordu. 15 Temmuz'da Anadolu'nun ürettiği kuvvetli direnç, yüz yıllık yapıları hem ortaya çıkardı hem de yıktı. Anadolu'da üretilen bu direncin Suriye'nin çözümlenmesini bir yerde durdurduğunu söyleyebiliriz. Çok kısa bir zaman içinde coğrafyanın tamamında benzer yansımalarla karşılaşmamız şaşırtıcı olmayacaktır.

Coğrafyamızın neredeyse tamamında Türkiye'ye güven duyuluyor. İdlib'de bu güveni yıkmak istediler. Türkiye'nin bir adım geri çekilmesi diz çökmenin başlangıcı ya da güvenin boşa çıkması şeklinde yorumlanabilirdi. Yenileşme çabalarının sonuçlarını sahaya yansıtmış olmamız coğrafyamızın sokaklarında oluşan güveni ileri bir aşamaya taşıyacaktır.

Şerif Hüseyin ne kadar pişman oldu, bilmiyorum. Kurduğu ilişkilere güvenmişti, hüsrana uğradı. Kabile duyarlılığından milliyetçilik üretmeye çalıştılar, Arap sokaklarında karşılık bulmadı.

Geçmiş değil, geleceği konuşuyoruz. Yeni bir çağ başlasın inşallah!

ÜLKEMİZİ VE MİLLETİMİZİ ANLAMAK İÇİN

Buyruk verdi Alper başı
Ünü tuttu dağı taşı
Küffar ordusunun işi
Meydanları terk olacak.

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu.

Bu devlete, ülkeye, vatana, coğrafyaya inanmak için yüzyıllardır üzerinde yaşayan milleti ve o milletin tarihini bilmek-sevmek-kabullenmek gerek.

Savaş nedir niye yapılır? Barış nedir niye yapılır? Devlet olmak nedir, nasıldır, hangi şartlarda devlet olunur ve sahiplenilir? Askerlik nedir niye yapılır? Şehitlik gazilik nedir? Bir milleti ayakta tutan maya nedir, birlik ve beraberliğini sağlayan unsurlar nelerdir?

Daha çoğaltılabilecek pek çok sorudan sadece bu sorulara haklı ve doğru cevap verebilecek olanlar, vatanımıza bedenleriyle değil ruhlarıyla bağlı olanlardır.

Şerife Bacı'nın cepheye mermi taşırken başında donarak öldüğü kağnıda doğan Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kök itibariyle 2000 bin yıllık bir geçmişe sahiptir.

Yedi düvelle sıcak-soğuk İstiklal Mücadelesi veren devletimiz ve devletimizin başı R. Tayyip Erdoğan, Şerife Bacı'yı anladığı için mücadele etmektedir.

.....
Bir kimsenin, devletimizin-milletimizin bekasını idrak edebilmesi için öncelikle içinde yaşadığı toplumun inanç değerlerini ve bu değerler uğruna verdiği savaşları bilmesi gerekir.

Seksen yıldır ilk defa millet-devlet bütünlüğü yaşadığımız şu dönemi anlamak için hangi zorluklardan geçerek, hangi engelleri aşarak varlığımızı korumayı başardığımız hakikatini anlamak ve anlatmak mecburiyetindeyiz.

Altmış yıldır içten darbeler, anarşi, terör, dıştan Haçlılar, tehdit ve saldırılarıyla birlikte, kendi inançlarına yakın siyaseti dizayn etmeleri sebebiyle kamburlaşmıştık.

Nihayet millet devletine, devlet milletine sahip çıkan bir iradeyle kamburlarından kurtulunca yine aynı hücreler harekete geçti.

.....

Bugün Suriye ile olan savaşta devletten ve milletten yana olmayanlar, keşke memleketimizin istedikleri herhangi bir mezrasını, köyünü, ilçesini, vilayetini dolaşıp, buraların çok değil, 100 yıl önceki hallerini canlı şahitlerinden dinleyebilseler de nasıl bir coğrafyada, nasıl bir ülkede ve nasıl bir halkla yaşadıklarını öğrenebilseler.

Gerçi dolaşmasalar daha iyi, yüz yıldır hâlâ nasıl bir ülkede nasıl bir milletle yaşadıklarını idrak edemeyenler, bugün değişecek değiller ya. Geçelim.

Biz yine de bayrağını, devletini, halkını, dinini seven, benimseyen ve savaşanlar için binlerce kahramanlarımızdan birini hatırlatalım.

R. Şükrü Apuhan "Asla Yenilmeyeceksin" isimli kitabında şöyle bir vakıayı anlatır:

"Mudurnu'nun Köseler köyünden Koca Ayşe, sekiz oğlunu I. Dünya Savaşı'nda yitirdi. Elinde yalnızca küçük oğlu Mustafa kaldı. Mustafa, Koca Ayşe'nin kanının son damlasıydı. O da Sakarya muharebesinde aktı gitti.

Koca Ayşe'ye, onun çilelerine, onun hatırasına, onun düşmanının üzerine dokuz evladının atılışına saygısı olmayanlar, Koca Ayşe'nin dünyasına ait değillerdir".

.....
Ezcümle yine Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'na ait.

Şanlı kitap önderimiz kılındı
İman sancak gönderimiz kılındı
İklim-i Rum minderiniz kılındı
Ol mindere kavi diz verilmeli.

NATO'NUN SURİYE'DE YAPABİLECEKLERİ

Suriye'de ateşkes şartlarını temin etmek ve insani felaketi önlemek için bölgede bulunan Türk birliklerine yapılan alçak saldırıda çok sayıda Mehmetçiği şehit verdik. Türkiye saldırganlara ve onların destekçilerine en ağır şekilde karşılık veriyor. Olağanüstü günlerden geçiyoruz. Devletin tüm organları, milletle tam bir dayanışma içinde Türkiye'nin haklı davasındaki kararlılığını gösteren önlemleri icraata geçiriyor. Allah devletimizi payidar, ordumuzu muzaffer kılsın.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin İdlib sahasında yürüttüğü operasyonun hedefinde artık topyekûn Suriye rejimi var. Rejim unsurları "düşman" kategorisinde. Dolayısıyla evvelce var olan angajman kuralları da güncellenmiş durumda. Son saldırı sonrasında Suriye'nin meşruiyetini kaybetmiş, insanlık suçu faili rejimine bağlı silahlı unsurlar karadan ve havadan vuruluyor.

Mehmetçiğe yapılan saldırı sonrasında Türkiye'nin yaptığı girişimle NATO Konseyi olağanüstü toplandı. Toplantının dayanağı Kuzey Atlantik Antlaşması'nın 4. Maddesi. Söz konusu maddeye göre, bir müttefik devletin toprak bütünlüğü, siyasi bağımsızlığı ya da güvenliğinin tehdit edilmesi durumunda, tüm müttefikler birbirlerine danışıyorlar. Daha önce de güney sınırlarında meydana gelen gelişmeler çerçevesinde Türkiye bu maddeyi işletmiş ve Türk topraklarına NATO hava savunma bataryaları yerleştirilmişti.

Burada akıllara gelen bir soru, Türkiye'nin neden antlaşmanın saldırıya uğrayan müttefike destek verilmesini içeren 5. Maddesinin değil de, danışma mekanizmasından bahseden 4. Maddesinin işletilmesini istediği? Bu sorunun cevabını arayanlar, aynı anlaşmanın 6. Maddesine müracaat ediyorlar. Bu madde NATO'nun görev alanını tarif ediyor ve müttefiklerin topraklarına ve hava sahalarına yapılan silahlı saldırılara, 5. Madde kapsamında işlem yapılacağını düzenliyor.

Buraya kadar 4. Madde tercihi anlamlı. Zira Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye ülkesi dışında hedef alındı. Saldırıları NATO'nun coğrafi görev alanı sayılan, "Akdeniz ya da Yengeç Dönencesi'nin kuzeyindeki Kuzey Atlantik bölgesinde" de gerçekleşmedi.

Fakat NATO'nun coğrafi alanının ve görev tanımının 1999'daki Yeni Stratejik konseptten bu yana sürekli değiştiğini dikkate alırsak, Suriye meselesinde NATO'nun fonksiyonun sadece müttefikler arası danışmadan ve gerek görülürse hava savunma desteğinin o müttefikin topraklarına gönderilmesinden ibaret olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. 1999 Stratejik Konsepti'yle birlikte, müttefik ülkeleri doğrudan tehdit eden "baskıcı rejimler, etnik ihtilaflar, ekonomik istikrarsızlık, siyasi düzenin çöküşü ve kitle imha silahlarının yayılması" gibi hususlar da, NATO'nun önlem alması ve gerekirse askerî operasyon yapması için gerekçeler olarak sayılmıştır. Nitekim bu konseptin onaylanmasından birkaç ay önce, NATO Sırbistan'a "insani müdahalede" bulunmuş ve o tarihte bu ülkenin özerk bir bölgesi olan Kosova'daki Sırp saldırganlığını durdurmuştur. İlerleyen yıllarda, hem görev tanımı değişmeye devam etmiş hem de NATO'nun coğrafi alanı genişletilmiştir. İttifak'ın 2000'lerde askerî hareket yürüttüğü Afganistan'ın ya da Somali açıklarının, 6. Maddedeki coğrafi sınırlandırmaya ilgisi olmadığı tabiidir. Bunlara "5. Madde dışı operasyonlar" denilmektedir.

NATO'nun stratejik konseptlerinde sayılan, müttefikler için tehdit unsurlarının büyük bölümü uzunca bir süredir Suriye için geçerlidir. Sınır komşusu Türkiye, Suriye'deki gayrimeşru rejimin baskılarından kaçan milyonlarca mülteciye kapılarını açmıştır. Suriye'den kaçan mültecilerin bir bölümü de müttefik ülkelere sığınmıştır. İnsanlığa karşı suç işlemek, rejimin gündelik pratiği hâline gelmiştir. Kitle imha silahları onlarca defa kullanılmıştır. Daha fazla insanın zarar görmesinin engellenmesi için varılan mutabakatlar çerçevesinde alanda bulunan Türk Silahlı Kuvvetlerine alçakça saldırılarda bulunmaktadır.

Neresinden bakarsanız bakın, Suriye'deki durum NATO'nun 1999'dan bu yana süren operasyonlarına zemin hazırlayan gelişmelerle birebir örtüşüyor. Müdahale gerekçelerinin neredeyse tamamının ortaya çıkmasına rağmen NATO'nun hareketsiz kalışı herhâlde NATO antlaşmasına ya da stratejik konseptine göre açıklanamaz.

NATO'nun Suriye'de bugüne kadarki hareketsizliğinin başlıca sebebi ABD, İngiltere, Fransa ve Almanya'nın isteksizliğidir. Evvelce bu ülkelerden biri bile Suriye'ye müdahale seçeneği için öncülük etmiş, hiç olmazsa konuyu NATO platformlarında tartışmaya açmış olsaydı, ne Suriye rejimi Türk askerine böyle pervasızca saldırmaya cesaret edebilirdi, ne de Rusya, katil rejime böylesi kol kanat germeye kalkışabilirdi.

Tüm şehitlerimizin ruhları şad olsun.

*** DİKKAT! TÜRKİYE İÇİN YENİ BİR SENARYO MU DENENDİ? * ERDOĞAN'I DEVİRECEĞİZ, TÜRKİYE'Yİ DÜŞÜRECEĞİZ DERKEN SAM MI DÜŞECEK? * BU ÜLKEYİ SEVEN HERKESİN ERDOĞAN'I KORUMASI LAZIM! * SİHA'LAR SAVAŞ TARİHİNİ DEĞİŞTİRDİ. AMA ORTADOĞU'NUN DENKLEMİNİ, TÜRKİYE DENKLEMİNİ DE DEĞİŞTİRDİ! * "TÜRKİYE EKSENİ" BUDUR, DİRENECEK..**

Fırat Kalkanı, Afrin Operasyonu (Zeytin Dalı), Barış Pınarı Harekâtı.. Ve Bahar Kalkanı..

Hepsi zaferle sonuçlandı.

En büyük başarı şimdi gelecek.

Denklem değiştirecek müdahale yeni başladı. Dünya Türkiye'nin öfkesini ve kararlılığın şimdi görecektir.

Ve bu zaferler, bu operasyonlar, bu "Kalkan" harekâtları devam edecek.

Sabırla, ince ince işlenerek, zamanı beklenerek hepsi yeri geldiğinde yapılacak.

Batı'daki, Doğu'daki, Kuzey ve Güney'deki, "içerideki" bütün engelleme çabalarına, tehditlere rağmen bu yolculuk daha büyük adımlarla devam edecek.

PKK'SI, YPG'Sİ, DEAŞ'I, LAZKİYE YÖNETİMİ, ABD'Sİ, İRAN'I, RUS'U, SUUD'U, BAE'Sİ.. DOKUZ YILDIR SAVUNMADAYDIK.

Dokuz yıldır savunma yapıyorduk. Sınırlarımızı ve iç güvenliğimizi korumaya çalışıyoruz. PKK'sı, YPG'si, DEAŞ'ı, Lazkiye yönetimi, ABD'si, İran'ı, Rus'u, Suud'u, BAE'si...

Hepsi Türkiye'yi oyalamaya, olmazsa tehditle durdurmaya çalıştı, savunmaya itti.

Şimdi taarruz başladı. Şimdi zor oyunu bozacak. Dokuz yıl sonra ilk kez böylesine "yaygın" bir taarruz başlatıldı.

İdlib'de ardı ardına askerlerimiz şehit edildi. Rusya ve İran'ın birlikte en son yaptıkları alçakça saldırıda 36 vatan evladı şehit oldu. Artık dolaylı değil, doğrudan Türkiye'yi hedef alıyorlardı.

Türkiye de Suriye savaşının tanımını değiştirdi. "Operasyon", ilk kez "savaş" olarak değiştirildi. "Rejim her yerde hedeftir" açıklaması bu anlama geliyor çünkü.

Türkiye ilk kez, Lazkiye Azınlık Hükümeti'ni doğrudan ve her alanda hedef alıyor şimdi.

Rusya'ya, İran'a, güçlü hava savunma sistemlerine, hava sahasının kapalı olmasına aldırmadan kendi yöntemlerini, savaş taktiklerini deniyor.

"TÜRKİYE EKSENİ" DEDIĞİMİZ ŞEY BU!

"Türkiye Eksenini" dediğimiz şey bu.

"Güç yükselişi" dediğimiz bu. "Tarih dönüşü" dediğimiz bu. "Türkiye merkezli yeni coğrafya biçimlenmesi" dediğimiz bu.

Bu yeni gücü Rusya da, ABD de, Avrupa da, bölge ülkeleri de kabul etmek zorunda kalacak. İran da Suud da kabul etmek zorunda kalacak.

Biliyorlar, bildikleri için de durdurmaya çalışıyorlar. "Türkiye'yi durdurma" bir bölgesel ve küresel hedef haline geldiği için de hepsi Türkiye konusunda aynı davranıyorlar.

Bazıları dost oluyor, bazıları düşman oluyor ama kritik zamanda aynı tavrı gösteriyorlar.

HEPSİ BİZE KARŞI NASIL AYNI NOKTADA BULUŞUYOR? BU NASIL OLUYOR, HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?

"Terör Koridoru" planına ABD de, Rusya da, İran da, Suud da destek verdi. Bu nasıl oluyor?

Türkiye'yi Ortadoğu'dan çevreleme planına bütün bu ülkelerin tamamı destek veriyor. Bu nasıl oluyor?

Suriye'de önce ABD sonra Rusya aynı oyalama taktiğini uyguladı. Bu nasıl oluyor?

S. Arabistan ve BAE açıktan bizimle savaşırken İran Halep'te Türkiye ile savaşılıyor. Şimdi İdlib'de aynısını yapıyor. Bu nasıl oluyor. Bunlar ayrı kamplar değil miydi?

Suriye'de İran-Suud, Türkiye'ye karşı aynı cephede, bu nasıl oluyor?

Aynı güçler, birbirlerine atıp tutarken Libya'da bile bize karşı birleşti, bu nasıl oluyor?

SINIRI OLMAYAN HERKES ORADA AMA "TÜRKİYE ÇIKSIN" ÖYLE Mİ?

Türkiye'nin sabrını çok zorladılar. Oyaladılar, hiç tutmadıkları sözler verdiler, zaman kazandılar. "Nasılca Türkiye diplomatik ilişkilerde dürüst bir ülkedir, bir şekilde ikna ederiz" dediler.

Suriye ile hiç sınırı olmayan İran oraya yerleşti. Hiç sınırı olmayan Rusya yerleşti. Hiç sınırı olmayan ABD yerleşti.

Sınırı olan tek ülke, binlerce kilometre sınırı olan Türkiye, burada bütün terör örgütleriyle yüzleşen, milli güvenliği tehdit edilen, milyonlarca Suriyelinin sığındığı Türkiye uzak dursun, öyle mi?

Türkiye, bütün diplomatik kanalları açık tutarak bir karar verdi. Milli güvenliğinin, karşılaştığı tehditleri ortadan kaldırmanın tek yolunun kendi kararı, kendi mücadelesi olduğunu gördü ve harekete geçti. Bahar Kalkanı operasyonunu başlattı. Başka da hiçbir seçeneği yoktu.

MÜLTECİLER: AVRUPA GÜVENLİĞİ SARSILACAK. TÜRKİYE ARTIK AVRUPA'NIN GÜVENLİK KALKANI DEĞİLDİR.

İlk iş yüz binlerce mülteciye sınır kapıları açıldı. Bu, milyonlara yükselecek. Dokuz yıldır AB ülkelerinin bütün ikiyüzlülükleri yüzlerine çarpılıyor şimdi.

Kendi fesatlıklarıyla, yalanlarıyla yüzleşiyorlar. Mülteci meselesi Avrupa güvenliğini sarsacak boyutlara ulaşabilir. Ulaşacak da..

Türkiye artık hiçbir şekilde Avrupa'nın güvenlik kalkanı olmayacak. Avrupa'nın sınırlarını korumayacak. Onlar orada rahat yaşarken, hiçbir sorumluluk almazken, sadece "insani nutuklar" atarken Türkiye'ye hiçbir güvenlik sorununda destek vermediler.

Mültecilere kapıları açma kararı, en ciddi güvenlik planlarını altüst edecek bir karardır. Şimdi kendileri düşünsün. Yakında tıpış tıpış Ankara'nın yolunu tutacaklardır.

SİHA'LAR DÜNYA SAVAŞ TARİHİNİ DEĞİŞTİRDİ, GELECEĞİN KAPISINI AÇTI

SİHA'larla dünya savaş tarihine yepyeni bir yöntem öğretiyor Türkiye. Pahalı uçaklar, pahalı hava savunma sistemleri hiçbir işe yaramıyor.

İnsansız hava araçları ilk kez böyle yaygın, böyle bir hava operasyonu olarak kullanılıyor. Bugüne kadar münferit, belli hedefleri vurmak için kullanılan İHA ve SİHA'lar, bir hava gücü olarak kullanılıyor.

Bunu Türkiye yaptı. Daha da yapacak. Sadece Suriye savaşının denklemi değil, hava savunma doktrinlerinin tamamı yerle bir oldu. Artık her şey yeniden tanımlanacak. Hava savunma konseptleri tamamen değişecek.

Türkiye geleceğin kapılarını aralıyor.

Dokuz yıllık çatışmalarda, ilk kez "savaş" ölçekli müdahale yapıyoruz. Çok etkili sonuçlar alıyoruz. Bizi Suriye'den, Doğu Akdeniz'den, Akdeniz genelinden dışlayan bütün ülkelere rağmen, onlarla birlikte hareket eden "iç işgalci cephe"ye rağmen!

Dikkat! Türkiye için yeni bir şey mi denediler?

Çok çok ciddi bir endişem var.

Türkiye'miz için vahim bir kaygı bu.

Kızacak, saldıracaksınız ama yine de yazacağım...

İdlib'de ardı ardına şehit haberi almamızla,

en son 34 vatan evladının şehit edilmesiyle,

CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun "Hazır olun iktidar oluyoruz" türü mesajlarıyla,

ABD ve Avrupa'dan gelen "gaza getirici" destek açıklamalarıyla,

Gezi olaylarının yeniden parlatılmasıyla,

Eski Cumhurbaşkanı'nın "Gezi ile gurur duyması"yla,

Bahar Kalkanı başlar başlamaz Kılıçdaroğlu'nda başlayan panikle,

Günlerdir kamuoyunun "bir şeyler için hazırlanması"yla,

Muhafif medyanın koordineli saldırılarının yoğunlaşmasıyla,

Şehit haberleri üzerinden infial uyandırma girişimleriyle...

"Yeni bir şey" mi denendi?

ERDOĞAN'I DEVİRECEĞİZ, TÜRKİYE'Yİ DÜŞÜRECEĞİZ DERKEN ŞAM'I DÜŞÜRÜYÖRLER

Türk-Rus çatışması çıkarıp, Batı'nın "yardımı" için ortamı hazırlayıp, hem Erdoğan'ı devirip hem de Suriye'den çekilme mi planlandı?

15 Temmuz'dan önce aynısı denenmişti.

15 Temmuz'u başaramayanlar kuşatmaya, saldırıyı Suriye'den başlatmışlardı. Fırat Kalkanı'ndan bu yana bütün müdahaleler terör kadar içerideki senaryoyu da vurdu.

"Bahar Kalkanı" sadece Esad yönetiminin değil, "içeridekiler" in de belini karıyor öyleyse. Telâşları çok daha büyüyecek öyleyse.

Erdoğan'ı devireceğiz, Türkiye'yi düşüreceğiz derken Şam'ı düşürüyorlar. Şu an şok durumunda olmalılar.

BU ÜLKEYİ SEVEN HERKESİN ERDOĞAN'I KORUMASI LAZIM!

SİHA'lar sadece savaş tarihine yeni bir yöntem öğretmekle kalmadı. Sadece Lazkiye hükümetinin belini kırmakla kalmadı. Bir denklemi daha değiştirdi. Bir çokuluslu senaryoyu daha boşa çıkardı.

"İçeri"de ellerini ovuşturup bekleyenleri büyük bir hüsrana uğrattı.

Hem bölgede hem içeride denklemi değiştirdi.

Siyasi kimliğiniz ne olursa olsun. Etnik kimliğiniz ne olursa olsun. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı sevin ya da sevmeyin. Bu ülkeyi seven herkesin Erdoğan'ı koruması lazım!

Bu, Suriye meselesi değil, Türkiye meselesi.

“ŞEHİTLER TEPEŞİ” KONUSUNA ULUSLARARASI İLİŞKİLER BİLİMİ AÇISINDAN BİR BAKIŞ

“Şehitler Tepesi” kavramı özü itibarıyla değerlerle ilgili ve duygusal olanı ifade ediyor. Ancak meselenin uluslararası ilişkilerin gerçekliğiyle de yakından ilgisi var.

“Savaşın hiç olmadığı, barışçı bir dünya kurmak mümkün müdür?” sorusu uluslararası ilişkiler teorilerinin en fazla cevabını aradığı soruların başında gelir.

Liberal geleneğe mensup teoriler, uluslararası ilişkilerin aktörleri arasındaki ilişkilerin çatışma yerine, belirlenen ortak kurallar çerçevesinde şekillenmesinin ve bütün tarafların kazanacağı bir iş birliği iklimi oluşturmanın mümkün olabileceğini söylerler.

Bu geleneğin bilindik ilk teorisi olan İdealist Teori, milyonlarca insanın hayatını kaybetmesine yol açan Birinci Dünya Savaşı sonrasında ortaya çıkmış ve uluslararası örgütler çatısı altında geliştirilecek uluslararası hukuk yoluyla dünyada kalıcı barışın mümkün olacağını savunmuştur.

Ancak İdealist Teori’nin söylediği yönde adımlar atılmasına rağmen daha büyük bir dünya savaşının yaşanması, uluslararası hukukun dünya barışını sağlama konusunda yeterli olmadığını ileri süren Realist Teori’nin tezlerinin öne çıkması sonucunu doğurmuştur.

Realist yaklaşıma göre, uluslararası sistemin anarşik yapısında ayakta kalmanın yolu güçlü olmaktan ve karşı tarafı dengelemekten geçer.

Dünya tarihi bize uluslararası ilişkilerin güç üzerinden yürüdüğünü söylüyor. 20. Yüzyılda uluslararası hukukun geliştirilmesi çabalarına rağmen hâlen devletler hedeflerine ulaşmak için en fazla güce başvuruyorlar.

Gücün bazen askerî unsuru devreye sokuluyor, bazen ekonomik bazense diplomatik.

Gücün askerî unsuru devreye sokulduğunda, kaçınılmaz olarak gerek askerî personelin gerekse sivillerin hayatını kaybetmesi söz konusu oluyor. Şimdilerde insansız askerî araçların geliştirilmesine yönelik yoğun çalışmalar olsa da, savaşların tamamen insansız araçlarla yapıldığı bir dönemde bile insan kayıpları olacaktır. Zira silah teknolojisinin gelişmesiyle birlikte savaşlar artık sadece cephelerde yürütülmüyor, taraflar karşı tarafın sivil altyapısını da hedef alıyorlar. Suriye İç Savaşı’nda Rusya-Esad tarafının savaş stratejisinin, daha çok şehirleri ve sivilleri hedef alması bunun açık örneği.

Meseleyi “Şehitler Tepesi” tartışmasına bağlamadan önce uluslararası ilişkiler biliminin bir başka konusundan daha bahsedelim.

Uluslararası ilişkiler bölümleri öğrencilerinin genellikle birinci sınıfta gördükleri giriş dersinde “millî güç” konusunu işlerken öğrendikleri bir husus vardır. Gücün unsurları arasında sayılan “millî karakter” ve “millî moral” de en az askerî, ekonomik ve jeopolitik kapasite kadar bir ülkenin gücü açısından önemlidir.

Bu kavramlar, çok özet olarak, bir ülke halkının dışarıdan gelecek saldırı ve işgal girişimlerine karşı nasıl tavır alacağını gösterirler. “Millî karakter” daha uzun vadeli bir göstergyken “millî moral” daha kısa vadeli bir olguya işaret eder.

Bazı milletlerin işgalci güçlere karşı askerî ve ekonomik kapasiteleri çok daha zayıf olmasına rağmen direnmeyi tercih ederken, bazı milletlerin boyun eğme yolunu seçmeleri “millî karakter” ile ilgili bir mefhumdur.

Halkın, dışarıdan gelen tehditler karşısında devletinin yanında ne kadar duracağı meselesi ise “millî moral” ile ilgilidir.

Uluslararası ilişkilerin anarşik ortamında saldırılara maruz kalan ülkelerin, bu saldırılara direnmeme yolunu tercih etmeleri kısa vadede “Şehitler Tepesi”ni boş bırakabilir belki, ancak böyle bir tercih yüzünden başka bir devletin hegemonyası altındayken kaybedilecek hayatların hangi çukura gömüleceğini de hesaba katmaları gerekir.

Türkiye, kendisine karşı yapılan dayatmalar karşısında onurlu direniş yolunu tercih ediyor.

Şehitler Tepesi, vatani savunmak için hayatını feda etmiş kahramanlar hep var olduğu için boş kalmaz.